

ROS

Krosno, 2011.03.09.

POSTANOWIENIE

Działając na podstawie przepisów art. 17 pkt 1 i art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 144 i art. 152 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) - Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Krośnie w składzie orzekającym:

przewodniczący składu orzekającego: Mariusz Zając
członek sprawozdawca: Justyna Cwiakała
członek: Tadeusz Liwosz

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 9 marca 2011 r. zażalenia Henryka Łożańskiego zam. Rymanów, ul. Kolejowa 67 na postanowienie Burmistrza Gminy Rymanów z dnia 28.01.2011 r. znak: ROŚ.7624/17-1/10/11 odmawiającego wstrzymania wykonania decyzji Burmistrza Gminy Rymanów z dnia 27 lipca 2008 r. znak: ROS.7624/7/06/07/08 o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pn. „Budowa farmy wiatrowej Rymanów” na nieruchomościach położonych w miejscowościach: Ladzin, Klimkówka, Wróblík Królewski i Wróblík Szlachecki,

postanawia

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Burmistrz Gminy Rymanów, działając na wiosek Henryka Łożańskiego, postanowieniem z dnia 28.01.2011 r. znak: ROŚ.7624/17-1/10/11 odmówił wstrzymania wykonania decyzji Burmistrza Gminy Rymanów z dnia 27 lipca 2008 r. znak: ROS.7624/7/06/07/08 o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pn. „Budowa farmy wiatrowej Rymanów” na nieruchomościach położonych w miejscowościach: Ladzin, Klimkówka, Wróblík Królewski i Wróblík Szlachecki
W ocenie organu pierwszej instancji okoliczności sprawy nie wskazują na prawdopodobieństwo uchylenia decyzji w wyniku wznowienia postępowania.

Na postanowienie Burmistrza Gminy Rymanów zażalenie złożył Henryk Łożański, podnosząc, iż w przypadku uchylenia tej decyzji inwestor może zaskarżyć Gminę o zwrot bardzo dużej kwoty poniesionej na przygotowanie i rozpoczęcie inwestycji. Uważa, iż budowa dużych uciążliwych wiatraków w sąsiedztwie terenów mieszkaniowych nie jest zgodna z przepisami ustawy o ochronie przyrody, ustawy o ochronie środowiska i nowej ustawy o udziale społeczeństwa w takich inwestycjach. Wnosi o sprawdzenie aspektów naruszenia przepisów prawa materialnego i procesowego, ponieważ nie wyraża zgody na tę inwestycję. Końcowo uważa, iż w przedmiotowej sprawie nie ma zastosowania art. 49 Kpa, ponieważ przepisy szczególne nie przewidują takiego sposobu zapewnienia udziału na każdym etapie postępowania.

Rozpatrując przedmiotową sprawę skład orzekający stwierdza, że zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zaskarżone postanowienie wydane zostało w trybie art. 152 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zgodnie z którym organ administracji publicznej właściwy w sprawie

wznowienia postępowania wstrzyma z urzędu lub na żądanie strony wykonanie decyzji, jeżeli okoliczności sprawy wskazują na prawdopodobieństwo uchylenia decyzji w wyniku wznowienia postępowania.

Z przytoczonego przepisu wynika, iż przesłanką niezbędną do wstrzymania wykonania decyzji jest istnienie prawdopodobieństwa uchylenia decyzji w wyniku wznowionego postępowania. Podkreślić należy, iż wstrzymanie wykonania decyzji w trybie art. 152 § 1 KPa powinno być traktowane jako środek ostateczny, oparty na udokumentowanych i wiarygodnych materiałach dowodowych. Zbyt szybkie i nieoparte dostatecznie udokumentowanymi dowodami na istnienie przesłanek wskazujących na prawdopodobieństwo uchylenia decyzji ostatecznej, korzystanie z instytucji wstrzymania wykonania decyzji, może stanowić naruszenie zasady ogólnej trwałości decyzji ostatecznych. Zgodnie z zasadą ogólną trwałości decyzji ostatecznych, wyrażoną w art. 16 § 1 Kpa., decyzje ostateczne obowiązują tak długo, dopóki nie zostaną uchylone lub zmienione przez nową decyzję, co może nastąpić tylko w przypadkach przewidzianych w Kpa. Są to sytuacje nadzwyczajne enumeratywnie wymienione w przepisach prawnych. Zasada ogólna trwałości decyzji ostatecznych jest jedną z fundamentalnych zasad całego systemu ogólnego postępowania administracyjnego, zapewniającą pewność i stabilność obrotu prawnego. Dlatego korzystanie z prawem przewidzianych możliwości wstrzymania wykonania decyzji ostatecznych, powinno mieć miejsce w sytuacjach wyjątkowych i prawnie uzasadnionych.

W rozpatrywanym przypadku Henryk Łożański wystąpił o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej decyzją ostateczną Burmistrza Gminy Rymanów z dnia 27 lipca 2008 r. znak: ROS.7624/7/06/07/08 o środowiskowych uwarunkowaniach. Następnie wnioskiem z dnia 09.12.2010 r. wystąpił o wstrzymanie wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Na wniosek Henryka Łożańskiego postanowieniem z dnia 31.01.2011 r. Burmistrz Gminy Rymanów wznowił postępowanie w sprawie zakończonej decyzją z 27.07.2008 r. wskazując jako podstawę wznowienia przepis art. 145 § 1 pkt 4 Kpa tj. strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu.

Kolegium podziela pogląd zaprezentowany w zaskarżonym postanowieniu, że okoliczności sprawy nie wskazują, aby zachodziło prawdopodobieństwo, iż decyzja Burmistrza Gminy Rymanów zostanie w postępowaniu wznowieniowym uchylona.

Na takie okoliczności nie wskazuje również Pan Łożański we wniosku o wstrzymanie wykonania decyzji, w którym wskazuje między innymi, iż projektowanie uciążliwych wiatraków w sąsiedztwie terenów mieszkaniowych jest niezgodne z przepisami.

Podkreślić należy także, iż sam wniosek o wznowienie postępowania zakończonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach złożony przez Pana Łożańskiego nie wywołuje prawdopodobieństwa, iż kwestionowana decyzja zostanie uchylona. Nawet gdyby się okazało, że Pan Łożański jest jednak stroną postępowania zakończonego decyzją Burmistrza Gminy Rymanów o uwarunkowaniach środowiskowych dla przedsięwzięcia pn. „Budowa farmy wiatrowej Rymanów”, a pomimo tego nie brał udziału w tym postępowaniu w charakterze strony, to ustalenie takie wcale nie oznacza, że decyzja zostanie w wyniku wznowienia uchylona. Zgodnie bowiem z art. 146 § 2 Kpa nie uchyla się decyzji między innymi w przypadku, jeśli w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapaść wyłącznie decyzja odpowiadająca w swej istocie decyzji dotychczasowej.

Zdaniem składu orzekającego Kolegium, argumentacja Pana Łożańskiego przedstawiona we wniosku o wstrzymanie wykonania decyzji nie wskazuje, by jego udział w postępowaniu był istotny z punktu widzenia podjętego rozstrzygnięcia. Należy bowiem zauważyć, że wnioskodawca nie wskazuje na uciążliwości dotyczące konkretnie jego samego lub też jego nieruchomości. Ogólne powoływanie się przez wnioskodawcę na szkodliwość planowanego przedsięwzięcia dla terenów Gminy Uzdrawiskowej nie może stanowić uprawdopodobnienia uchylenia decyzji środowiskowej. Wyjaśnić bowiem należy, że po pierwsze organ w postępowaniu poprzedzającym wydanie decyzji dokonywał publicznych

ogłoszeń, w których informował o możliwości zgłaszania uwag i wniosków przez strony (a pomimo tego nikt nie zgłaszał wówczas żadnych uwag). Po drugie z kolei, wszelkie kwestie dotyczące szkodliwego wpływu na środowisko planowanej inwestycji, zarówno organ wydający decyzję jak i organy współdziałające winny były rozważyć z urzędu poddając analizie przedłożony przez inwestora raport o oddziaływaniu na środowisko. Samo zaś wyrażenie zgody przez jedną ze stron na realizację przedsięwzięcia lub brak takiej zgody, nie ma wpływu na treść rozstrzygnięcia sprawy określenia uwarunkowań środowiskowych.

Wstrzymanie wykonania ostatecznej decyzji mogłoby mieć miejsce wówczas, gdyby wnioskodawca wznowienia postępowania, który nie brał udziału w postępowaniu zakończonym kwestionowaną decyzją uprawdopodobnił, że jego udział w postępowaniu był istotny z punktu widzenia treści rozstrzygnięcia. Innymi słowy wnioskodawcy winien wykazać, że gdyby brał udział w postępowaniu mogłaby zapaść decyzja o innym niż obecnie rozstrzygnięciu.

Z uwagi na powyższe, stwierdzić należy, iż organ pierwszej instancji w sposób prawidłowy rozstrzygnął wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji złożony na podstawie art. 152 Kpa. Wnioskodawca nie przedstawił bowiem żadnych konkretnych okoliczności potwierdzających istnienie przesłanek, które mogłyby wskazywać na prawdopodobieństwo uchylecia decyzji z dnia 27.07.2008 r. o uwarunkowaniach środowiskowych. Akta przedmiotowej sprawy też na takie okoliczności nie wskazują.

Dlatego też na podstawie 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 144 Kpa postanowiono jak w sentencji postanowienia.

Postanowienie niniejsze jest ostateczne.

Postanowienie to może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krośnie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszego rozstrzygnięcia.

Stosownie do art. 57 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.) skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać: wskazanie zaskarżonego postanowienia, oznaczenie organu, którego działania skarga dotyczy, określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego. Do skargi należy dołączyć jej odpisy dla każdej ze stron.

Otrzymują:

1. Henryk Łożański zam. 38-480 Rymanów, ul. Kolejowa 67,
2. Energia Wiatrowa Spółka z o.o. 44-109 Gliwice, ul. Wyczółkowskiego 16,
Adres do koresp. Energia Wiatrowa Sp. z o.o. 31-156 Kraków, ul. Kurniki 4
3. Burmistrz Gminy Rymanów
2 egzemplarze, w tym 1 egz. celem dokonania obwieszczenia postanowienia stronom postępowania, stosownie do art. 49 Kpa.
Po dokonaniu obwieszczenia należy poinformować Kolegium o dacie dokonania publicznego ogłoszenia postanowienia.
4. Aa.

Przewodniczący składu

Mariusz Zajac

członek sprawozdawca

Justyna Cwiakala

członek

Tadeusz Liwosz

